

Publicerad 2013-03-30 13:44 av desert star

Laos

Kjell träffar sin dotter för första gången på 321 dagar

hon noterar att hans händer inte darrar som dem brukade göra, ser nervryckningarna i ansiktet.

tänker dottern vars händer febrilt knycklar ihop en servett

hon tittar ut genom fönstret, det snöar.

ett leende rycker i hans mungipa

-mamma har sagt att hon inte vill att jag berättar något för dig

pappan kliar sig med båda händerna på halsen och bryter sedan lite bröd och ger till barnet som granskar hans händer innan hon tar emot brödbiten.

vara en klippa för sitt barn - stå i vägen för all ondska som försöker nå henne"

-ger hon dig mat? vakar hon vid din säng på kvällarna när du inte kan sova?"

tystnad följer på tystnad, ord lagras på ord

-ska du inte ta av dig mössan nu när pappa har bjudit dig på en fin restaurang?

säger hon innan hon drar ner mössan längre ner över öronen

"kanske kommer pappa tillbaka igen och allt kan bli som det var innan, fast hur ska det gå till?"

-Är du fortfarande tillsammans med Christine?

-Ja, men hon mår mycket bättre nu.

Christine brukade skrika och prata om änglar hit och dit. Knyta rosetter runt lampskärmarna och "städa" med Glade.

flickan minns dagen de hälsade på Christine när Anna Lindh precis hade dött. Ytterdörren stod på halvglänt när de kom dit. Hela hennes lägenhet var full av levande ljus. Hon låg i soffan – öppnade inte ögonen

när dem kom in – på stereon spelades Ted Gärdestad.

Kjell ser sig omkring i rummet, allting är ornamenterat och kypare serverar i vita skjortor

"var har du varit all denna tiden? Mamma säger att du har varit på Laos."

"Laos?"

ett leende spricker upp i Kjells fårade ansikte. Sedan skrattar han ett rostigt skratt varpå en hostning följer.

hon ser inte alls road ut, snarare äcklad eller rädd.

han kliar sig på halsen, nu hårdare, tar sats i orden, karusellerna i hans huvud går så fort att han tror att de ska gå ur gängorna.

-jag vill att du ska veta att jag har tänkt på dig varenda dag och natt, jag har varit på ett behandlingshem. kämpat för att bli fri från spriten, och nu har jag varit nykter i tre månader

-tre månader?

hon väger orden; "hur lång tid är tre månader?"

"en trea ser ut som en gubbe med krökt rygg [fadern sonen och den heliga anden] [alla goda ting är tre]"

dottern ler lite förstrött, tittar fortfarande ut genom fönstret och tänker att:

"nu kanske man kan bygga en snöborg snart."

säger pappan och ler lite försiktigt

tio sekunders tystnad, under tiden hinner pappan och barnet tänka:

"[tänker inte på Christine nu] Nervale drömde om Egypten utan att någonsin ha varit där. Jag förstår det bara inte. Jag önskar att jag också kunde drömma så. [tänker inte på Christine nu] jag drömmer ibland om hur jag räddar kvinnor ur brinnande hus och sedan kysser dem, med explosioner i bakgrunden, precis som i en film. Det är ju en gammal ungdomsdröm, men det låter så vackert. Var det där huset som brann verkligen jag? [tänker inte på Christine nu]"

"Tänk om himlen var ljusgul och blodapelsiner blåa? Då hade dem inte kunnat heta blodapelsiner

längre utan himmelsapelsiner. Fast om himlen var ljusgul…. Så hade de fått heta havsapelsiner…… blåklintsapelsiner. går saker verkligen att lita på? kom på något då! knäckglaserade äpplen”

”Pappa, kommer du ihåg när vi var på Jul på Liseberg och du blev så full att du skällde ut kyparen för att han hade värmt djupfryst fisk? ”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desert star med Poeter.se id #37056 innehar upphovsrätten